

Abstrakt

Město je celistvý urbánní systém. V lidské společnosti se nejvíce energie zachytí ve městech. Proto je důležité porozumět tomu, jak se energie dostává do města, co jsou její hlavní nosiče, a také tomu, kolik energie se ve městě spotřebuje a jaká je reálná energetická potřeba města.

Praha byla vybrána pro tuto případovou studii jako modelové město. Praha, hlavní město České republiky, je moderní město, které je centrem bydlení, zábavy a práce pro více než jeden a půl milionu lidí. Z těchto a více důvodů existují významné rozdíly mezi průměrnou spotřebou v ČR a v Praze. Kromě půldruhého milionu obyvatel navštíví Prahu také veliké množství zahraničních turistů. Na druhou stranu, v Praze téměř chybí těžký průmysl. Majoritní podíl elektřiny je do hlavního města dodáván z ostatních krajů. Samotných zařízení na výrobu elektřiny je v Praze jen pár, a to hlavně malých (vltavské vodní elektrárny, kogenerace ve výrobně centrálního zásobování teplem, aj.). U centrálního zásobování teplem (CZT) je situace podobná. Přestože je část vyráběna v Praze z primárních paliv v lokálních teplárnách, tak stále největší podíl je dodáván teplovodem z Mělníka.

Tato práce je zaměřena na kvantifikaci toků energie na území hlavního města Prahy a vyčíslení hlavních indikátorů. Hlavními indikátory v této práci jsou: PEZ (primární energetické zdroje) a jejich spotřeba (např. uhlí, plyn) ; KSE (konečná spotřeba energie, také energie po přeměnách a její spotřeba).

Provedení řádné analýzy je vždy závislé na dostupných zdrojích dat. V práci je uvedeno, které zdroje dat byly pro práci využity, a jaké úpravy musely být provedeny, aby tato data mohla být použita pro výpočet indikátorů energetického metabolismu.